

РЕШЕНИЕ

№ 190

гр. София, 07.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-2, в публично заседание на двадесет и първи януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Атанас Маджев

при участието на секретаря Габриела М. Влагова Боботилова като разгледа докладваното от Атанас Маджев Търговско дело № 20211100901358 по описа за 2021 година

Производството се води по реда на чл. 124 и сл. ГПК.

То е образувано по повод на искова молба с вх. номер 8309 от 13.07.2021 г., която е подадена от СНЦ „М.“, Булстат *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ПК 1000, ул. „*****“ срещу „Б.И.С.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление : гр. София, р-н „Красна поляна“, ж.к. „Красна поляна“, бул. „*****“ ет. *****

Предявени са за съвместно разглеждане искове както следва :

1./ при квалификацията на чл. 95, ал. 1 ЗАПСП за осъждане на ответното дружество да заплати на ищеца сумата от общо 6 000,00 лв., представляваща обезщетение за претърпените вреди свързани с нарушения правата на композиторите и авторите, явяващи се членове на сродни дружество за управление на права – ASCAP, PRS, STIM, SIAE, SGAE и GEMA, чиито интереси се представляват на територията на Р. България от сдружението-ищец, които нарушения са допуснати спрямо обектите по чл. 3, ал. 1 ЗАПСП /текста и музиката/ на всяка от шестте музикални произведения цитирани, като заглавия в ИМ с оглед осъществено озвучаване с тях на обект /магазин „КООП“, намиращ се в гр. София, на ул. „*****“ стопанисван от ответното дружество; и

2./ иск при квалификацията на чл. 95, ал. 1, т. 6 ЗАПСП за разгласяване решението по настоящия спор по предвидените за това начини и медии.

В исковата молба от Сдружението-ищец са изложени фактически твърдения, че на 29.04.2021 г. в гр. София, около 11,20 часа на ул. „*****“ в търговски обект – магазин „КООП“, стопанисван от ответното търговско дружество, публично са изпълнени, чрез ползване на запис от озвучителни тонколони шест музикални произведения на автори на техните музика и текст, които са членове на организации за колективно управление на авторски права - ASCAP, PRS, STIM, SIAE, SGAE и GEMA. Интересите на тези чуждестранни организации за колективно управление на права в пределите на Р. България на основание чл. 94с от ЗАПСП се представляват от ищеца. Последният е и

легитимиран да отстъпва правата им за използване на музика на произведения на техни членове на територията на Р.България. От ищеца са конкретизирани и имената на шестте музикални произведения /песни/, с които се твърди, че е бил озвучен обекта в цитирания календарен ден, които са както следва: „GENIE IN A BOTTLE”, „FRIDAY (DOPAMINE RE-EDIT)”, „HAPPY NATION”, „FUOCO NEL FUOCO”, „AMOR AME (Summer Mix)” и „GENERATION OF LOVE”, като са назовани и композиторите на музиката и авторите на текстовете им. Изтъкнато е и това, че към момента на осъществяването музикално озвучаване с цитираните песни ответното дружество не е разполагало с отстъпени нему права да използва сочените произведения, а именно договор, в който да са уговорени условия за ползване на произведенията. Предвид така допуснатите нарушения ищецът смята да е материално легитимиран да получи плащане от ответника на парично обезщетение от общо 6 000 лв. /по 500 лв. за накърняване правата на авторите на текста, респективно на музиката на всяко едно от петте музикални произведения/. Отделно от това с цел постигането на превенция СНЦ М. прави искане за публично анонсиране диспозитива на евентуалното позитивно решение по настоящото дело в два всекидневника и в часови пояс на телевизионна организация с национално покритие.

Ответната страна - „Б.И.С.“ ООД, чрез ангажирания си процесуален представител – адвокат М. се възползва от правото си на писмен отговор по ИМ. Сочи се, че предявените за разглеждане искове са допустими с оглед разпоредбата на чл. 95 и сл. от ЗАПСП и чл. 124 и сл. ГПК. Възражава се по основателността на исковете, като същите се определят като необосновани, неоснователни и недоказани, както по тяхното основание така и в заявления им паричен размер. Ответникът излага позицията си какъв е законовият фактически състав, чието реализиране следва да е настъпило за да носи дружеството „Б.И.С.“ ООД отговорност за нарушаване забраните на ЗАПСП и репариране на вредите настъпили от допуснати нарушения на авторски права чрез изплащане на определено по размер парично обезщетение. „Б.И.С.“ ООД отрича да е използвал неправомерно цитираните в ИМ шест музикални произведения на посочените дата, място и час. Ответникът се заявява, като правен субект зачитащ в дейността си правата на интелектуалната собственост, в частност правата на авторите на музикални произведения. В този контекст се позовава на това, че дружеството своевременно още от 2018 г. е уредило правата за използваната в обектите му музика, като за целта е сключило договори с „А.М.Н.“ ООД. Изтъква, че последният му и актуален договор за ползване на права да озвучава обектите, в който извършва дейност /в това число и посочения в ИМ супермаркет“ датира от 12.04.2021 г. Поддържа се, че към датата – 29.04.2021 г. обектът супермаркет разположен в гр. София, ж.к/. „Фондови Жилища“ на ул. „*****“ е бил включен към платформата, която осигурява достъп до музика от каталога на „А.М.Н.“ ООД и именно такава музика е озвучавала търговската площ на обекта. Отбелязва се, че приложения към ИМ касов бон издаден от ответника не установява никакви факти от предмета на доказване по очертаните в отговора материални предпоставки, чиято реализация трябва да бъде разкрита от ищеца. Същият свидетелствал единствено за това, че на посочената в него дата и час от този търговски обект е осъществена покупка на определени стоки. Същият не дава сведение за лицето, което ги е извършило, а още по-малко може да свидетелства за това, че към момента на извършването на тези покупки в магазина, където е пазарувано са звучали отразените в ИМ музикални произведения. На следващо място ответната страна привежда аргумент, че ищецът не сочи и не ангажира никакви твърдения, съответно доказателства, че по повод сочените нарушения на авторски права е осъществена по негова инициатива проверка от компетентния контролен орган /Министерство на културата/ следящ за спазването/нарушаването им, съответно за вземането на административни мерки за евентуалното им преустановяване. Въведено е

и възражение, че сдружението-ищец не ангажира никакви доказателства в подкрепа на това, че нему е отстъпено от авторите на музиката и текстовете на съответните песни правото да ги представлява, било чрез механизма на пряко договаряне с тях, било чрез договор за реципрочно представителство с чуждестранна организация за колективно управление на авторски права, в която те да са членове. По тези съображения според ответникът исковите се явявали недоказани и трябвало да се отхвърлят от съда. Страната настоява при благоприятен за нея изход от спора да ѝ се присъдят сторените по делото разноски.

След като прецени събраните по делото доказателства, съобразно чл. 12 и чл. 235, ал. 2 и ал. 3 от ГПК, във връзка с доводите на ищеца и възраженията на ответника, съдът намира за установено следното от фактическа страна:

В приложение процесуалното правило на чл. 146, ал. 1, т. 4 ГПК съдът е чел изрично определение, въз основа на което е приел за безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните в производството по делото, следните обстоятелства : че „Б.И.С.“ ООД стопанисва към датата – 29.04.2021 г. търговски обект – Супермаркет „КООП“ разположен в гр. София, ул. „*****“.

По сведения, черпени от справка в публичния регистър на лицата, извършващи дейност по колективно управление на права по чл. 94г ЗАПСП, публикуван на интернет страницата на Министерството на културата, се установява, че СНЦ „М.“ фигурира в Раздел I. „Организации за колективно управление на права“. Видно от обявеното в регистъра и представено като писмено доказателство по делото Удостоверение № У-62/05.09.2014 г. СНЦ „М.“ е регистрирано като организация за колективно управление на авторски права за упражняване на дейност по колективно управление на права за следните начини за използване на обекти : възпроизвеждане на музикални произведения и на литературни произведения, свързани с музика /чл. 18, ал. 2, т. 1 ЗАПСП/; разпространение на записи, съдържащи такива произведения /чл. 18, ал. 2, т. 1 ЗАПСП/; публично изпълнение на такива произведения /чл. 18, ал. 2, т. 3 ЗАПСП/; излъчване на такива произведения по безжичен път /чл. 18, ал. 2, т. 4 ЗАПСП/; предаване и препредаване на такива произведения по кабел или друга електронна съобщителна мрежа /чл. 18, ал. 2, т. 5 ЗАПСП/; предлагане по безжичен път или по кабел на достъп на неограничен брой лица до такива произведения по начин, позволяващ този достъп да бъде осъществен от място и по време, индивидуално избрани от всеки от тях /чл. 18, ал. 2, т. 10 ЗАПСП/; преработка на музикални произведения и синхронизирането им с други произведения /чл. 18, ал. 2, т. 8 ЗАПСП/; разпределяне на компенсационни възнаграждения, дължими на нейни членове за възпроизвеждане на произведения от физически лица за лично ползване /чл. 26, ал. 1, изр. първо, и ал. 8 ЗАПСП/, внос и износ в трети държави на екземпляри от произведението в търговско количество /чл. 18, ал. 2, т. 11 ЗАПСП/.

Съобразно приетото заключение по допуснатата във връзка с предмета на доказване по делото съдебно-техническа експертиза, и като съобрази това, че вещото лице е изградило изводите си при ползването на обективни данни и компетентното и всестранно тяхно проучване, то изцяло кредитира дадения отговор, че при извършените справки в международната база данни за идентификация на правоносители I.P.I. (Interested Parties Information) и W.I.D. (Works Information Database), носителите на авторските права върху упоменатите в исковата молба музикални произведения се идентифицират, както следва : относно музикално произведение със заглавие „GENIE IN A BOTTLE“ композитори и автори на текста са : Франк, Дейвид Мартин; Кипнър, Стивън Алан; Шейн, Памела Ейлин; относно музикално произведение със заглавие “FRIDAY (DOPAMINE RE-EDIT)” композитори и автори на текста са : Бранкин, Хю Джъд; Кембъл, Рос Александър Джон; Рийд, Джон

Робинсън; Уилсън, Греъм Макмилан; относно музикално произведение със заглавие "HAPPY NATION" композитор е Буда, а автор на текста – Джоукър; относно музикално произведение със заглавие "FUOCO NEL FUOCO" композитори са Гуидети, Клаудио и Рамацоти, Ерос, съответно автори на текста са Колиати, Аделио и Рамацоти, Ерос; относно музикално произведение със заглавие AMOR AME (Summer Mix)" композитори и автори на текста са Бисбал, Фере Давид; Орозко, Ферон Антонио Хосе; Ваньоне, Ди Трофарелло Е Ди Челле Лудовико; и относно музикално произведение със заглавие "GENERATION OF LOVE" композитори са Обрехт, Беатрикс Дагмар; Шлех, Томас; и Заблер, Енрико, съответно автори на текста са Шлех, Томас; Скайуокър, /Би Ер Ди/ Люк; Заблер, Енрико. По отношение организациите за колективно управление на права, които фигурират, като такива управляващи правата на цитираните автори на текст и композитори на музика отнасящи се до всяко от изброените музикални произведения от вещото лице е посочено, че идентификацията показва това да са американското дружество – ASCAP, английското дружество – PRS, шведското дружество – STIM, италианското дружество – SIAE, испанското дружество – SGAE, както и немското дружество - GEMA. От направена справка от вещото лице в сайт поддържан от Министерство на културата на РБ са локализирани персонално сродните чуждестранни организации за колективно управление на права, с които СНЦ "М." има сключени договори за взаимно представителство, съответно по силата на които същото ги представлява на територията на Р. България. Сред тези чуждестранни ОКУИП попадат и американското дружество – ASCAP, английското дружество – PRS, шведското дружество – STIM, италианското дружество – SIAE, испанското дружество – SGAE, както и немското дружество - GEMA.

Видно от фискален бон издаден на 29.04.2021 г. се констатира, че в обект – Супермаркет, намиращ се в гр. София, ул. „*****“, стопанисван от ответното дружество – на 29.04.2021 г. е настъпило данъчно събитие – продажба на стока на обща стойност 4,89 лв.

Представен е Договор № 2021-1959 от 12.04.2021 г., сключен между ответника - „Б.И.С.“ ЕООД и „А.М.Н.“ ООД, с които последното се е задължило да отстъпи в полза на ответното дружество неизключителното право да използва публично чрез озвучителни устройства в стопанисваните от него обекти цитирани в нарочен списък възпроизведен в чл. 12 от договора, а именно четири супермаркета разположени на различни адреси в гр. София, като сред тях попада и супермаркет с адрес – гр. София, ж.к. „Фондови жилища“, ул. „*****“ с търговска площ от 350 кв. м. и складова площ 300 кв.м. – музикални произведения, правата за публично изпълнение върху които принадлежат на „А.М.Н.“ ООД или лицензодатели, с които последното има договори за взаимно представителство. В чл. 16 от договора е предвидено, че същият се сключва за период от 1 година с гратисен период от 3 месеца, считано от 12.04.2021 г. до 12.07.2021 г. и влиза в сила, считано от момента на неговото подписване.

Сред доказателствата ангажирани от ответника е и удостоверение с изх. №2021-0115/25.10.2021 г., което е издадено от трето за процеса лице - „А.М.Н.“ ООД и в чието съдържание е отразено, че „А.М.Н.“ ООД и „Б.И.С.“ ЕООД се намират в трайни търговски отношения от 2018 г. до момента, като последният договор за отстъпване на неизключително право да се използват публично музикални звукозаписи от репертоара на „А.М.Н.“ ООД датира от 12.04.2021 г. В удостоверението е отразено и обстоятелството, че при направена справка в платформата на „А.М.Н.“ ООД осигуряваща достъп до музикалното съдържание от репертоара на дружеството се констатирало, че на 29.04.2021 г. потребител „Б.И.С.“ ЕООД с потребителско име bironov се е включил/влизал (извършил log-in) в 8,02 часа и се е изключил/излязъл (извършил log-out) от платформата в 21,15 ч.

В рамките на състоялото се съдебно дирене и в удовлетворение на заявени от всяка страна искания са събрани гласни доказателства.

Разпитан, свидетелят Ч.П. заявява, че работи като сътрудник към СНЦ „М.“, като преките му задължения се изразяват в това да осъществява посещения на място в обекти с различно търговско предназначение с цел установяване на това, дали в даден търговски обект звучи музика, като ако това е така, дали собственикът стопанисващ този обект е уредил ползването на авторските права върху пусканата музика според правилата на ЗАПСП. Правейки подобни проверки свидетелят пояснява, че е извършил такава и по отношение на обект – магазин „КООП“ разположен в гр. София, ул. „*****“. Тя била сторена на 29.04.2021 г. и продължила около 35 минути. Ставало въпрос за голям магазин за хранителни стоки, като в него имало озвучаване от вградени в тавана му множество тонколони, откъдето звучала силна музика от радио „ЕНЕРДЖИ“. Ставало дума за чуждестранни произведения, чието заглавие можело много лесно да се установи, защото водещият преди или след изпълнението обявявал кое е то. Освен това свидетелят ползвал и музикалното приложение „ШАЗАМ“ инсталирано на мобилния му телефон, като с помощта му даденото музикално произведение звучащо в реално време било идентифицирано на сто процента с посочване наименованието на песента и името на изпълнителя ѝ. Непосредствено след тази идентификация свидетелят правел допълваща проверка в you tube, където се уверявал, че въпросното произведение има съответния клип и че става дума именно за даденото заглавие на песента и самоличността на нейния изпълнител. Изтъква се, че при престоя му в магазина свидетеля идентифицирал общо 7 музикални произведения, като за шест от тях при последвалите проверки се установило, че сдружението-ищец е натоварено с управлението и контрола за спазване на авторските права върху музиката и текста им. Свидателят възпроизвежда песните както следва : „GENIE IN A BOTTLE“, „FRIDAY (DOPAMINE RE-EDIT)“, „HAPPY NATION“, „FUOCO NEL FUOCO“, „AMOR AME (Summer Mix)“ и „GENERATION OF LOVE“. В показанията си същият пояснява, че не той прави проверката за това, дали песните имат авторски права притежавани от автори, чиито интереси се представляват в Р. България от ищеца, а тази проверка се извършва от нарочен отдел в сдружението. За целта още след установяване на съответните музикални произведения свидетелят изпраща имейл до служебната поща на „М.“ и колегите му правят този вид проверка, като в случая са констатирани, че тези шест песни са с неуредени права и се представляват от ищеца. Св. П. допълва, че няколко дни след тази му проверка той отново отишъл в магазина, като този път се представил и потърсил управителя за да му връчи уведомително писмо за уреждане на ползването на правото на публично озвучаване в обекта. При срещата управителят приел писмото и му заявил, че ще го предаде на ръководителите на фирмата. Проверката която свидетелят прави му се възлага единствено от страна на сдружението-ищец, като подчертава, че няма качеството на контролен орган и Министерство на културата не му е възлагало изпълнението на никакви задачи в подобна посока.

Разпитана, свидетелката С.А. посочва, че работи в М., отдел „Лицензирано публично изпълнение“. Този отдел се занимава с лицензирането на публичното изпълнение на музиката, която звучи в различни обекти с търговско предназначение /хотели, заведения, магазини, фитнес-зали и пр./. Дейността по лицензиране е поверена, както на служителите от отдела, така и на изградена мрежа от регионални сътрудници, които правят посещения на място и извършват проверки за евентуално нерегламентирано озвучаване с песни от репертоара на ищеца, съответно провеждат преговори и сключват договори за отстъпване на права за публично озвучаване. По отношение на установяването на нерегламентираното озвучаване свидетелката описва, че това става по установена процедура, включваща посещение на даден обект от сътрудника, където

същият възприема музиката ако такава звучи. За улеснение от сътрудника се ползва музикалното приложение ШАЗАМ, което е инсталирано на телефона му. С него всяка песен звучаща непосредствено в обекта се идентифицира, като се разпознават нейното заглавие и изпълнител, съответно се споделя чрез изпращането на нарочен имейл до служебната поща на сдружението. Следва обобщаване на информацията постъпила от сътрудника за дадения брой локализиран песни при посещението на обекта и изпращането ѝ към друг отдел в М., където се прави проверка в световните база данни относно това, дали авторите на музиката и текстовете им са членове на ищеца или пък на сродни организации, с които ищецът има сключени договори за взаимно управление на права. Свидетелката посочва, че даденият сътрудник изготвя и представя и отчет за посещението си в дадения обект – къде се намира този обект, кога е извършено посещението и какво е установено на място. Ако се установи, че в обекта е било осъществявано озвучаване с музика без да са били уредени правата за това, то сдружението подготвяло нарочно уведомително писмо до дружеството отговорно за стопанисването на търговския обект, в което му се разяснявала самата ситуация на засеченото нарушение и възможностите за сключване на договор за отстъпване ползването на права от репертоара на ищеца. Тези писма се предавали отново от съответния сътрудник натоварен да отговаря за региона, където е позициониран обекта. Изяснява се, че имало хипотези при които някой от засечените произведения отпадали, защото даден автор на музиката или текстът на произведението не е член на чуждестранното дружество, с което ищецът има договор за представителство, или пък авторът е починал. Свидетелката изтъква, че в случая с магазин „КООП“ след връчването на уведомителното писмо нямало обратна връзка от дружеството стопанисващо обекта. Що се касае до конкретната проверка на магазин „КООП“ тя споменава, че е извършена от сътрудника – П.. Обикновено посещенията за прослушване на музика в обекти се планират предварително, но няма пречка сътрудникът по свои почин свободно да влезе в даден обект без да има предварително планиране за това и няма пречка да констатира, дали е озвучен. Дава се и сведение, че сътрудниците имат достъп до данните относно лицензираните обекти от „М.“ и в този смисъл може да провери по всяко време, дали даденият обект е лицензиран или не. Потвърждава се, че сътрудниците получават възнаграждения за дейността си, като формирането на размера на тези възнаграждения е свързано с броя сключени договори за отстъпено право на озвучаване с дадени обекти. Обикновено при процедурата по проверка за озвучаване сътрудникът осъществяващ посещението е един. Затова, че даденият сътрудник в действителност е посетил обекта свидетелката съди от няколко източника, а именно непосредствено изпращане на имейли при засичане на музикалните произведения в обекта, както и извършаване на покупка на стока от обекта, за което се издава касов бон с отразени място на обекта и час на покупката. Прави се и нарочна проверка, дали произведенията са изпратени около времето на издаване на касовия бон, като в случая с магазин „КООП“ е установено такова съвпадение. Средствата за покупката на стока от обекта са лични на сътрудника.

Разпитана, свидетелката Б.В. казва, че работи в „Б.И.С.“ ООД много години, като изпълнява функцията на салонен управител. През последните 1-2 г. сочи, че работи в обекта намиращ се в гр. София, ул. „Прахжа пролет“. Това се отнасяло и за м. април 2021 г. Квадратурата на магазина по преценка на свидетелката е 400-500 кв. максимум. Посочва, че магазинът се озвучава с музика, като това става с монтирани на тавана тонколони. Озвучаването не било целодневно, а само ако бъде пуснато. Изяснява, че няма конкретно лице, което да отговаря за пускането на музиката. Това ставало през интернет с ползване на потребителско име и парола в платформата на „А. МЮЗИК“. Избира се тип музика и се пуска. Свидетелката отрича в магазина да се пуска да звучи радио, като посочва, че няма техническа възможност това да бъде направено. Соци, че

достъп до компютъра с оглед пускане на музика имат няколко лица, които са на смяна и дава пример, че в деня на днешната ѝ смяна това са били трима човека. Музикалното озвучаване се определя като свидетелката като фон, като хората могат спокойно да си общуват и да се чуват при пазаруване в магазина. Песните са различни понякога са на български език, а понякога на чужд език. Когато свидетелката ползва установените дневни почивки, вкл. и бедната обикновено излиза извън магазина.

Други доказателства от значение за спорното материално право не са ангажирани от страните по делото.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

Авторското право е сложно право, в съдържанието на което се включват множество отделни неимуществени и имуществени правомощия. Основно място сред последните заема изключителното право на автора да използва създаденото от него произведение и да разрешава използването му от други лица. Една от възможните форми на това правомощие е правото на публично изпълнение, представляващо възможността музикалното произведение да бъде изпълнявано на концерти, в заведения за хранене и забава, в хотели, магазини, други търговски обекти или изобщо на всякакви публично достъпни места по начин, даващ възможност за възприемането му от неограничен брой лица. Всяко използване на произведението от лице различно от автора, без за това да са му отстъпени съответните права, съставлява нарушение на авторското право.

Защитата на авторското право възприета в чл. 95 ЗАПСП урежда т. нар. иск за обезщетение, чрез който носителят на защитено от ЗАПСП авторско или сродно право може да се защити срещу нарушение на правата му, ако от нарушението са произлезли вреди. Основателността на иска предполага нарушение на закриляни от специалния ЗАПСП права, каквото е налице във всички случаи, при които обектът на авторски и сродни права се използва без съгласието на техния притежател и без законът да допуска използването независимо от волята на последния. Предмет на иска по чл. 95, ал. 1 ЗАПСП е обезщетението, което нарушителят следва да заплати на носителя на правото, за да репарира негативните последици от нарушението. Съдържанието на обезщетението е определено в чл. 95, ал. 2 ЗАПСП, според който обезщетението включва всички вреди, пряка и непосредствена последица от нарушението. Видът на вредите имуществени или неимуществени, е от значение за размера на дължимото обезщетение с оглед правилото въведено с нормата на чл. 95, ал. 4 във вр. с, ал. 3 ЗАПСП, че съдът определя справедливо обезщетение, което трябва да въздейства възпиращо и предупредително на нарушителя и на останалите членове на обществото, като взема предвид всички обстоятелства, свързани с нарушението, пропуснатите ползи и неимуществените вреди, както и реализираните от нарушителя приходи.

Предвид разпоредбата на чл. 95в., ал. 1 ЗАПСП право на иск по чл. 95, 95а и 95б от ЗАПСП освен носителите на съответното право и лицата, на които те са отстъпили изключително право за използване, имат и: 1. организациите за колективно управление на права и 2. професионалните защитни организации на правноносителите.

В настоящия случай, исковата молба е упражнена от СНЦ "М." като от справка в публичния регистър на лицата, извършващи дейност по колективно управление на права по чл. 94г ЗАПСП, публикуван на интернет страницата на Министерството на културата, и обявеното там Удостоверение № У-62/05.09.2014 г. става ясно, че ищецът е субект, регистриран като организация за колективно управление на авторски права съгласно чл. 94б ЗАПСП. От разпоредбата на чл. 94с ЗАПСП пряко следва, че в качеството си на организация за колективно управление на права ищецът има право да представлява своите членове, други организации за колективно управление на права, с които има сключени договори за взаимно представителство, и техните членове пред

всички правораздавателни и административни органи при защитата на поверените му за колективно управление авторски права. В хипотезите, в които този закон предвижда предоставянето на съгласието на авторите да става само чрез организация за колективно управление на права, организацията, която управлява съответните права, действия и от името на автори, които не са нейни членове, като при това е длъжна да уреди отношенията си с тях по същия начин, както със своите членове, т.е. законодателно установен е особен режим на процесуална субституция от вида на процесуалната суброгация, при която организацията за колективно упражняване на права може да действа самостоятелно, като не е необходимо участие в процеса на лицата, които представлява по смисъла на чл. 25, ал. 3 от ГПК, като обаче носителите на правото на обезщетение са подчинени на силата на пресъдено нещо, която ще се формира в резултат на водения исков процес.

Във връзка с горното и от обсъдените при изложението от фактическа страна доказателства и в частност отговорите на вещото лице дадени в заключението по допуснатата СТЕ се установява, че между СНЦ "М." и чуждестранните организации за колективно управление на авторски права – ASCAP, PRS, STIM, SIAE, SGAE и GEMA са налице сключени договори за взаимно представителство на правата на техните членове, които са действали към датата – 29.04.2021 г. Изводите на вещото лице се базират на направена справка в публичен регистър поддържан от Министерство на културата. На свои ред ответното дружество не оспорва, нито опровергава с някакво насрещно доказване наличието на упоменатите договорни връзки между българската и чуждестранните организации за колективно управление на авторски права

На следващо място пак от приетото по делото експертно заключение по допуснатата съдебно-техническа експертиза, се констатира авторството на процесните музикални произведения, като то напълно кореспондира на упоменатите в исковата молба лица, сочени от ищеца като носители на нарушени авторски права, са редовно представлявани в настоящия процес от сдружението-ищец, разполагащо с необходимата процесуална легитимация да упражни защита на техните субективни материални неимуществени авторски права.

Обект на авторско право е всяко произведение на литературата, изкуството и науката, което е резултат на творческа дейност и е изразено по какъвто и да е начин и в каквато и да е форма. В конкретния случай предмет на исковите претенции са твърдените от ищеца нарушения на литературни произведения (текст) и музикални произведения (мелодия), които съгласно чл. 3, ал. 1, т. 1 и 2 са закриляни. Цитираните в исковата молба шест броя песни. От заключението на съдебно-техническата експертиза еднозначно се разкриват лицата, които са носители на авторските права върху музиката и текста на споменатите в исковата молба шест песни, а именно : относно музикално произведение със заглавие „GENIE IN A BOTTLE” композитори и автори на текста са : Франк, Дейвид Мартин; Кипнър, Стивън Алан; Шейн, Памела Ейлин; относно музикално произведение със заглавие “FRIDAY (DOPAMINE RE-EDIT)” композитори и автори на текста са : Бранкин, Хю Джъд; Кембъл, Рос Александър Джон; Рийд, Джон Робинсън; Уилсън, Греъм Макмилан; относно музикално произведение със заглавие “HAPPY NATION” композитор е Буда, а автор на текста – Джоукър; относно музикално произведение със заглавие “FUOCO NEL FUOCO” композитори са Гуидети, Клаудио и Рамацоти, Ерос, съответно автори на текста са Колиати, Аделио и Рамацоти, Ерос; относно музикално произведение със заглавие AMOR AME (Summer Mix)” композитори и автори на текста са Бисбал, Фере Давид; Орозко, Ферон Антонио Хосе; Ваньоне, Ди Трофарелло Е Ди Челле Лудовико; и относно музикално произведение със заглавие “GENERATION OF LOVE” композитори са Обрехт, Беатрикс Дагмар; Шлех, Томас; и Заблер, Енрико, съответно автори на текста са Шлех, Томас; Скайуокър, /Би Ер Ди/ Люк; Заблер, Енрико. На

следващо място от заключението по СТЕ с убедителност може да се възприеме и факта, че упоменатите носители на авторски права са преотстъпили имуществените си права, свързани с разпространението на създадените от тях музикални произведения, за управление на чуждестранните дружества за управление на права - ASCAP, PRS, STIM, SIAE, SGAE и GEMA. На свой ред посочените чуждестранни организации за колективно управление на права са преотстъпили на ищеца изключителното право да дава необходимите разрешения за всички публични изпълнения на територията на Република България на музикални произведения, с текст или не, които представляват закриляни обекти по силата на разпоредбите на националното право, двустранни спогодби и многостранни международни конвенции, чиито предмет са правата на автора, които съществуват понастоящем или ще възникнат и станат обект на закрила през срока на действие на договора.

В чл. 18, ал. 2 от ЗАПСП законодателно са дефинирани начините, по които защитените произведения могат да бъдат използвани. Един от способите, които довеждат творбите до знанието на широк кръг лица, е формулираният в т. 3 - а именно : изпълнение на произведението.

За конкретния случай от ищеца се твърди, че нарушенията (публично изпълнение чрез използване на звукозапис и озвучаване) са реализирани на датата – 29.04.2021 г. в обект – магазин „КООП“, разположен в гр. София, ул. „*****“. Ответното дружество не оспорва това, че към тази дата, а и впоследствие, обектът, на чиято територия се твърди да са извършени сочените нарушения, се е стопанисвал от него за осъществяване на търговска дейност, което обстоятелство се потвърждава и от представения по делото фискален бон издаден на 29.04.2021 г. От съдържанието на същият се констатира, че негов издател е дружеството – „Б.И.С.“ ООД, като същия възпроизвежда плащане на цена по отчетена сделка - продажбата на стоки на стойност 4,89 лв. в обект Супермаркет, разположен в гр. София на ул. „*****“.

Основна предпоставка за възникване правото на обезщетение по смисъла на чл. 95, ал. 1 ЗАПСП е ищецът да установи при условията на пълно и главно доказване, че ответното дружество е допуснало извършване нарушение на авторските права на създателите на текста и музиката на цитираните в исковата молба пет музикални произведения, като е позволило публичното им изпълнение, чрез озвучаване на стопанисвания от него обект на визираната дата – 29.04.2021 г., въпреки че не е разполагало с надлежно отстъпени му по силата на договор права да осъществява подобно ползване на същите.

Доказването на факта на озвучаването на обекта с музика възпроизвеждана от тонколони монтирани на тавана на търговски обект е проведено по несъмнен начин с оглед показанията на разпитаните по делото свидетели, доколкото, както свидетеля на ищеца така и този на ответното дружество потвърждават наличието на това фактическо положение, в т.ч. към датата – 29.04.2021 г.

Основният спорен по делото факт е, дали на визираната в ИМ дата в супермаркета стопанисван от ответника са били възпроизведени чрез озвучаващите го тонколони шестте музикални произведения под заглавия индивидуализирани в исковата молба. Показанията на свидетеля – П. и В. са противоположни. В този смисъл същите следва да се преценяват при правилата установени в процесуалния закон, като се съобрази евентуалната заинтересованост на лицето, което дава показанията. В случая такава заинтересованост може да се възприеме, че е налице за всеки един от двамата свидетели, тъй като същите сътрудничат/работят срещу заплащане при съответната страна в процеса, която ги е осигурила. В този смисъл показанията им следва да се преценяват съвкупно с останалия събрани по делото доказателства. Представеният по делото касов бон от 29.04.2021 г. показва, че на посочената дата от обекта –

супермаркет стопанисван от ответника е извършена покупка на стока, като доколкото този документ е във фактическото разположение на ответника, то може да се заключи, че същият е получен вследствие на реализирала се покупка от свидетеля – П. на посочената дата, което потвърждава факта, че това лице се е намирало в търговския обект към посочената дата и час. По отношение обаче на музиката, която е звучала в супермаркета към този момент показанията на свидетеля – П. не би следвало да се кредитират, тъй като по делото е приложен договор между ответника и „А.М.Н.“ ООД от чието съдържание се установява, че ответникът е договорил ползването на репертоара на посоченото дружество, като това става публично чрез озвучителни устройства монтирани в обектите посочени в договора, като сред тях е и този упоменат в ИМ. Именно позовавайки се на този договор свидетелката посочва, че в търговския обект се е пускала за фон музика от репертоара на „А.М.Н.“ ООД, като тя се е достъпвала с ползването на потребителско име и парола през интернет, чрез компютър в обекта. Свидетелката отрича да е чувала някога в обекта да звучи радио, респективно тя да е пускала програмата на такова през наличния в супермаркета компютър. В подкрепа на нейните показания и в противовес на тези дадени от свидетелят – П. е и обстоятелството отразено в осигуреното и прието по делото за писмено доказателство удостоверение издадено от трето за процеса лице - „А.М.Н.“ ООД и в чието съдържание е отразено, че при направена справка в платформата на „А.М.Н.“ ООД осигуряваща достъп до музикалното съдържание от репертоара на дружеството се констатирало, че на 29.04.2021 г. потребител „Б.И.С.“ ЕООД с потребителско име *bufov* се е включил/влизал (извършил log-in) в 8,02 часа и се е изключил/излязъл (извършил log-out) от платформата в 21,15 ч. В този контекст настоящият съдебен състав намира, че следва да приеме за опровергани и дискредитирани показанията на свидетеля П., в частта им отнасяща се до твърденията, че на датата – 29.04.2021 г. при свое посещение в търговски обект – Супермаркет, намиращ се в гр. София, ул. „*****“ е възприел озвучаване с шест чуждоезични песни упоменати по заглавие и изпълнител в ИМ, съответно да не ги кредитира по отношение реализирането на този факт. Не бяха ангажирани доказателства, че П. действително е изпращал имейли на служебната поща на ищеца. и че е на база на тях е извършена идентификация на произведенията в базата данни поддържана при М..

Неуспешното установяване от ищеца на факта на възпроизвеждане на изброените в ИМ шест музикални произведения в търговския обект стопанисван от ответното дружество към датата – 29.04.2021 г. изключва възможен извод за допуснато нарушаване на авторски права на създателите на музиката и текста на тези шест музикални произведения, а оттам и ангажиране отговорността на ответника за репарирание на вреди от подобни нарушения. Неразкриването на посочената положителна материална предпоставка от фактическия състав установен в чл. 95, ал. 1 ЗАПСП лишава ищеца от правото да получи присъждане на заявеното от него парично обезщетение в размер на сумата от 6000 лв., като претенциите му почиващи на това правно основание подлежат на цялостно отхвърляне, поради своята недоказаност.

Отчитайки това, че предявените за разглеждане искиове при квалификацията на чл. 95, ал. 1 ЗАПСП имащи за предмет присъждане на парични обезщетения подлежат на отхвърляне, то за неоснователно трябва да се възприеме и формулираното искане по реда на чл. 95б, ал. 1, т. 6 ЗАПСП, а именно да се постанови разгласяване за сметка на ответника на диспозитива на решението в два всекидневника и телевизионна организация с национално покритие, тъй като това е предвидено да се осъществява само при благоприятно за ищеца решение, но не й когато, с решението предявените искиове се отхвърлят.

По отговорността за разноси:

С оглед изхода на спора разноси се следват в полза единствено на ответника. Същият доказва да е направил реални разходи за участието си в производството в размер на сумата от 2 933,74 лева, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение, по отношение на което ищецът прави основателно възражение да е прекомерно по смисъла на чл. 78, ал. 5 ГПК. В случая е ясно, че настоящото производство не се отличава с фактическа сложност, но сочи на правна комплицираност, тъй като има за предмет искове за защита на нарушени права на интелектуална собственост, които независимо от цената им винаги са подсъдни на окръжен съд като първа инстанция. В този смисъл законодателят е отчел принципната им правна сложност, поради което следва да се възприеме, че делото е със сложност гравитираща около средния стандарт, предвид което при минимално възможно за договаряне според НМРАВ възнаграждение в размер на 630 лв., в полза на ответника следва да се допусне репарирание от ищеца до размер не по-висок от 1000 лв. Толкова следва да се присъдят в полза на „Б.И.С.“ ООД на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от СНЦ „М.“, Булстат *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ПК 1000, ул. „*****“ срещу „Б.И.С.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление : гр. София, р-н „Красна поляна“, ж.к. „Красна поляна“, бул. „*****“ ет. ***** искове с правно основание при чл. 95, ал. 1 ЗАПСП за заплащане на сумата от общо 6 000,00 лв., представляваща парично обезщетение за претърпените вреди свързани с нарушения правата на композиторите и авторите, явяващи се членове на сродни дружество за управление на права – ASCAP, PRS, STIM, SIAE, SGAE и GEMA, чиито интереси се представляват на територията на Р. България от сдружението-ищец, които нарушения са допуснати спрямо обектите по чл. 3, ал. 1 ЗАПСП /текста и музиката/ на всяка от шестте музикални произведения - „GENIE IN A BOTTLE“, „FRIDAY (DOPAMINE RE-EDIT)“, „HAPPY NATION“, „FUOCO NEL FUOCO“, „AMOR AME (Summer Mix)“ и „GENERATION OF LOVE“ по повод осъществено озвучаване с тях на обект /магазин „КООП“, намиращ се в гр. София, на ул. „*****“ стопанисван от ответното дружество, както и с правно основание чл. 95, ал. 1, т. 6 ЗАПСП за разгласяване решението по настоящия спор по предвидените за това начини и медии.

ОСЪЖДА СНЦ „М.“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ПК 1000, ул. „*****“ да заплати в полза на „Б.И.С.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление : гр. София, р-н „Красна поляна“, ж.к. „Красна поляна“, бул. „*****“ ет. ***** на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, сумата в размер от 1 000 лв. – представляваща съдебни разноси направени от ответника по повод проведеното исково производство пред настоящата инстанция, изразяващи се в изплатено адвокатско възнаграждение за осъществено пред настоящата инстанция процесуално представителство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____